

Πάλι αγάπη
Ντίνας Παγιάση - Κατσούρη

Καλά, λοιπόν.

Δε θα σου μιλήσω
για κοινωνική δικαιοσύνη
και εθνική απελευθέρωση.

Απλά θα σου πω
ότι νοιώθω
σαν ένα ποτάμι
που αναζητά απεγνωσμένα
διέξοδο προς τη θάλασσα
σαν ένα καταπράσινο λειβάδι
που αναριγά
στο χάιδεμα του ανέμου

σαν αποξεραμμένη γη
που περιμένει καρτερικά
τη βροχή

σαν την απελπισία της αυριανής μέρας
που ξέρει
πως δεν θα έρθει ποτέ

σαν ένα ζαρωμένο σεντόνι
με τα ίχνη του ερωτικού παροξυσμού
της χτεσινής μέρας

σαν μια παροπλισμένη Μήδεια
που, όμως, επιμένει
να ανακαλύψει ακόμα
πόσοι Ιάσωνες
κρύβονται
πίσω από το ανεπαίσθητο χαμόγελο
και τα υγρά σου μάτια.

Πηγή: Παγιάση - Κατσούρη, Ν. (1996) *Μ' ακουονούς* (σ. 19). Λευκωσία: Ωρίων.